



ارتشی برای «دزدان»

«ارتش دزدان» پیش‌درآمدی بر اکشن ماجراجویانه «ارتش مردگان» است که مدتی قبل به دیدار تماشاگران آمد. داستان فیلم در دورانی قبل از شروع ماجراهای نسخه اصلی و در شهر لاس‌وگاس اتفاق می‌افتد. به این ترتیب، به احتمال زیاد خبری از زامبی‌ها نخواهد بود. شبکه‌تفلیکس این اکشن آینده‌نگرانه را برای تابستان آینده آماده پخش اینترنتی می‌کند. ماتیاس شویگوفر در کنار کارگردانی فیلم، بازیگر آن هم هست. / ددالین



اعلام قیمت‌های «صد اثر صد هنرمند»

قیمت‌های بیست‌ونهمین دوره نمایشگاه «صد اثر صد هنرمند» اعلام شد؛ این رویداد تابستانه گالری گلستان از ۱۵ مرداد به‌صورت آنلاین و در وب‌سایت گالری گلستان با ارائه ۴۹۵ اثر از ۴۸۹ هنرمند آغاز می‌شود و تا ۱۷ شهریور دایر خواهد بود. به گزارش جام‌جم، براساس اعلام لیلی گلستان، ارزان‌ترین کار این دوره ۲۵۰ هزار تومان است. گران‌ترین کار هم به اثری از استاد سیدمحمد اخصایی اختصاص دارد که یک میلیارد تومان قیمت‌گذاری شده است. میانگین قیمت هائیز سه تا چهار میلیون تومان است.

چرا در فرهنگ ما هنوز از عناوین تحصیلی و شغلی افراد برای نامیدن آنها استفاده می‌شود؟

دکتر! عاشقتم!

❗ همه ما دکتر هستیم مگر این‌که مهندس باشیم، یا اگر این هر دو نباشیم حتما حاجی یا کربلایی یا در نهایت مشهودی هستیم! این که چیزی نیست؛ ما می‌توانیم خویشاوندی را که به درجه سرهنگی رسیده یا فقط عضو ارتش است، عمو سرهنگ صدا بزنیم!

اگر رمان «دایی جان ناپلئون» را خوانده باشید حتما دایی جان سرهنگ را می‌شناسید که البته او هم یاور بود نه سرهنگ. کافی است یکی از ما در یک رشته مرتبط با مهندسی یا پزشکی در دانشگاه قبول شود تا از همان ترم اول او را مهندس یا دکتر صدا بزنند. در کنار همه اینها، هر کسی را که فکرش را بکنید می‌توانیم استاد خطاب کنیم و عجیب نیست بزرگانی مانند محمود دولت‌آبادی و خسرو سینیایی از این عنوان فراری شده و خواهش کرده باشند به هیچ عنوان از عنوان استاد برایشان استفاده نکنیم.

و یاز این همه ماجرا نیست؛ گاهی در آگهی‌های ترحیم افراد، در کنار نام متوفی عناوینی مانند دکتر یا مهندس را می‌نشانیم و خلاصه هر جایی در هر شرایط و موقعیتی که بشود با توسل به این عناوین اعتبار کسب می‌کنیم اما ماجرای این عناوین از کجا می‌آید و داستان چیست؟ نامیدن افراد با عناوینی مانند دکتر یا مهندس یا حتی حاجی و سید، روش‌های قدیمی برای معارفه افراد است و کارکردش بیشتر از هر چیز اعتباربخشی است. ما دیگران را دکتر و مهندس صدا می‌کنیم تا آنها را در نظر اطرافیان مهم جلوه بدهیم یا از این عناوین برای معرفی خودمان استفاده می‌کنیم تا بین خودمان و دیگرانی که احتمالا جزو آدم‌های معمولی جامعه هستند، تفاوت قائل شویم اما بعید است دکتر یا مهندس خطاب شدن منزلتی برای کسی به همراه داشته باشد و شان انسانی او را تحت تاثیر قرار دهد. پس چرا همچنان در فرهنگ ما و نزد برخی افراد این عناوین اعتبارآفرین هستند؟

این شیوه اعتباربخشی فقط در محیط‌های خانوادگی و ارتباطات اجتماعی بروز نمی‌کند و تا همین چند سال پیش از عناوین شغلی و تحصیلی افراد برای معرفی آنها در رسانه‌ها هم استفاده می‌شد. حتی هنوز هم در رادیو و تلویزیون یا رسانه‌های مکتوب این اتفاق می‌افتد. البته گاهی این عناوین فقط برای معرفی افراد استفاده می‌شوند؛ برای این‌که مخاطب رسانه به‌داند فردی که اظهاراتی درباره فلان بیماری ارائه می‌کند، پزشک است یا اگر درباره وضعیت ساختمان‌ها اظهار نظر می‌کند، به این دلیل است که در رشته مهندسی تحصیل کرده‌است. با این حال گاهی و بیشتر اوقات بدون ضرورت از این عناوین در رسانه‌ها استفاده می‌شود.

به عنوان نمونه رئیس‌جمهور اگر دکتر، مهندس یا هر عنوان دیگری داشته باشد، رئیس‌جمهور است و استفاده از عناوین تحصیلی او صرفا نوعی اعتباربخشی مضاعف محسوب می‌شود که ضرورتی ندارد. گاهی در استفاده از این عناوین به قدری زیاده‌روی می‌کنیم که به دستاویزهای طنز برای انتقاد یا حتی تحقیر بدل می‌شوند مثل جایی که این همه عنوان دکتر و مهندس در کابینه را می‌گذاریم در یک کفه ترازو و مشکلات جامعه را در کفه دیگر!

نکته اینجاست که هنوز جامعه ما تحت تاثیر این عناوین قرار می‌گیرد که اگر چنین نبود شاید نه رسانه‌ها از عناوین این چنینی استفاده می‌کردند، نه عامه مردم و شاید هیچ مسؤولی دست به جعل مدرک هم نمی‌زد!



آذر مهاجر

ادبیات و هنر



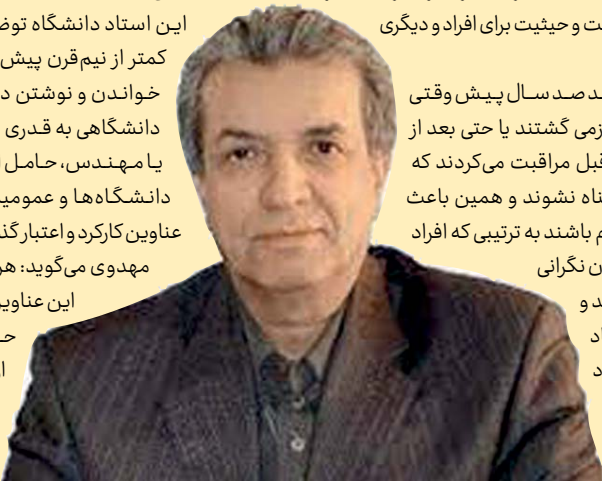
نمایی از سریال «پایتخت ۶» / اسطوره با اشاره به نقی می‌گفت: وقتی اینو حاج می‌کنم، عشق می‌کنه! / عکاس: مهدی خدیری



از حاجی و کربلایی تا دکتر و مهندس

ریشه استفاده از عناوین به سالیان دور بازمی‌گردد، به زمانی که سادات به اول اسم‌شان «میر» اضافه می‌کردند یا وقتی اولین سفرها از شهرهای ایران به مکه و کربلا و مشهد انجام شد. محمدمصدق مهدوی که می‌توان در کنار نامش عنوان دکتر را قرار داد و در زمینه جامعه‌شناسی تحصیل کرده، استفاده از القاب و عناوین را نتیجه دو رویکرد می‌داند یکی ایجاد شخصیت و حیثیت برای افراد و دیگری اعتبار علمی.

مهدوی توضیح می‌دهد: چند صد سال پیش وقتی افراد به سفر حج می‌رفتند و بازمی‌گشتند یا حتی بعد از سفر به کربلا و مکه، بیشتر از قبل مراقبت می‌کردند که خطا و اشتباه نکنند، مرتکب گناه نشوند و همین باعث می‌شد امین و مورد اعتماد مردم باشند به ترتیبی که افراد اموال و دارایی‌های خود را بدون نگرانی یا اخذ رسید به آنها می‌سپردند و امانت می‌دادند. بعدها با ایجاد امکاناتی برای تحصیل، افراد کمی می‌توانستند به خارج از کشور بروند یا در معدود



خداحافظی با دکترها و مهندس‌ها بعد از حذف کنکور

تعداد تحصیلکرده‌ها حتی دیپلمه‌ها تا همین چند سال پیش در ایران بسیار کم بود اما حالا تعداد دانشگاه‌ها دارد از تعداد دانشجویان بیشتر می‌شود در نتیجه به زودی عنوان دکتر و مهندس دیگر اعتبار چندانی نخواهد داشت؛ همان‌طور که این روزها شاهدیم دکتر و مهندس‌های قدیم اعتباری ویژه برای خودشان قائل هستند و جوان‌ترها با این عناوین چندان فخری نصیب‌شان نمی‌شود.

محمدمصدق مهدوی می‌گوید: در آمریکا تحصیلات دانشگاهی به قدری عمومی و همگانی است که دکتر و مهندس بودن، ارزش محسوب نمی‌شود و افراد نه تنها به این عناوین اعتنایی ندارند بلکه ترجیح می‌دهند با نام کوچک‌شان و نه حتی با نام خانوادگی، مورد خطاب قرار بگیرند. در کشور ما هم به زودی، استفاده از عناوینی مانند دکتر و مهندس و امثال آن به علت تعدد دانش‌آموختگان دانشگاهی، منسوخ می‌شود و به‌خصوص با حذف کنکور دیگر دلیلی برای کسب اعتبار از این مقوله باقی نمی‌ماند.

موفق یا ناموفق؟

«سفر کروز جنگلی» با افتتاحیه‌ای ۳۴ میلیون دلاری نمایش عمومی خود در آمریکای شمالی را آغاز کرد. تماشاگران خانگی هم ۳۰ میلیون دلار برای دیدن آن در پخش استریم پرداخت کردند. فروش بین‌المللی این اکشن ماجراجویانه در ۴۷ کشور دیگر دنیا هم ۲۸ میلیون دلار بوده است. با چنین افتتاحیه جهانی ۹۳ میلیون دلاری در سه روز اول نمایش، آیا می‌توان کار جدید دواین جانسن را اثری موفق و پرفروش خطاب کرد؟ هزینه تولید فیلم ۲۰۰ میلیون دلار شده و تحلیلگران اقتصادی سینما می‌گویند باید در سطح جهانی حدود ۵۰۰میلیون دلار فروش کند تا لقب کاری پرسود را بگیرد. / باکس آفیس

اعتراض ۱۰ میلیونی

ژرار باتلر چند سال بعد از اکران عمومی موفقیت‌آمیز «امپیا» سقوط کرده است» علیه تهیه‌کنندگان آن به دادگاه شکایت برده و تقاضای ۱۰ میلیون دلار خسارت کرده است. باتلر در شکایت خود گفته تهیه‌کنندگان فیلم در رابطه با میزان سود این اکشن در فروش بین‌المللی و پخش ویدئویی و تلویزیونی آن، به وی دروغ گفته‌اند. به ادعای بازیگر، فروش فیلم در این چند زمینه بسیار بالاتر از رقمی بوده که آنها اعلام کرده‌اند. تهیه‌کنندگان فیلم در رابطه با شکایت باتلر هنوز اظهارنظری نکرده‌اند. این اکشن دله‌واور در سال ۲۰۱۳ موفق به فروش جهانی ۱۲۰ میلیون دلاری شد و راه را برای تولید دو قسمت بعدی آن باز کرد. / واییتی

باز هم آکشی کومار

اکشن ماجراجویانه «پل باتم» اولین محصول بلاک‌باستر بالیوودی است، که بعد از شیوع کرونا راهی سالن‌های سینماهای هند می‌شود. آکشی کومار نقش اصلی فیلم را بازی کرده و وانی کاپور، لارا دوتا و هما قریشی دیگر بازیگرانش هستند. این فیلم برای ۱۹ آگوست (۲۸ مرداد) در سراسر کشور هند اکران عمومی می‌شود. به‌تازگی سالن‌های نمایش فیلم در اکثر ایالت‌های هند بازگشایی شده‌اند. پل باتم که اکشنی جاسوسی است، آکشی را در قالب شخصیتی جدید به نمایش می‌گذارد. بازیگر اعلام کرده بسیار خوشحال است که شروع کار دوباره سالن‌های نمایش هند با فیلمی از او خواهد بود. / بالیودهنگاما

نقش کوتاه و مرموز هنکس

تام هنکس بعد از همکاری با فیلمسازان معتبری چون استیون اسپیلبرگ، جاناتان ممی، پل گرینگراس، برادران کوئن و رابرت زمه‌کیس، حالا نام و سس اندرسون را هم به کارنامه هنری‌اش اضافه می‌کند. البته او در ساخته تازه و فعلا بدون نام این هنرمند مستقل، نقشی کوتاه و افتخاری بازی می‌کند. اطلاعاتی از نقش هنکس در دست نیست زیرا هنوز کسی اطلاعی از داستان فیلم ندارد! تیلدا سویتنن، بیل موری و آدریان برودی بازیگران اصلی این درام پرتنش هستند. / اسکرین اینترنشنال



را به عهده بگیرد. (او بعد از دیدن قسمت دوم، در مصاحبه‌ای اعلام کرد این فیلم را دوست ندارد و ساختار بسیار ضعیفی دارد) اما با امتناع مایکل جردن بازیگر قسمت اول از همکاری با دومین قسمت این اکشن فانتزی، کل پروژه به بایگانی سپرده شد. مدیران برادران وارنر چند بار تلاش کردند به سراغ اسپین آفی بر فیلم موفق خود بروند و حتی حضور نام‌های ورزشکاران مطرحی چون جف گوردون، تایگر وودز و تونی هاوک هم به میان آمد. در این میان، برادران وارنری‌ها به سراغ مضمون مشابهی رفتند تا فیلمی با نام «مربای جاسوس» را با بازی جکی چان تولید کنند. این پروژه هم به نتیجه‌ای نرسید.

بعد از مدت‌هایی خبری از قسمت دوم، بالاخره سال ۲۰۱۴ مشخص شد که این فیلم با بازی لیرون جیمز وارد مرحله تولید خواهد شد و ترنس نانس هم کارگردانش خواهد بود. اما سپتامبر ۲۰۱۹ که کلید فیلمبرداری این کمدی اکشن زده شد، معلوم شد نانس به‌دلیل اختلاف عقیده با تهیه‌کنندگان کنار گذاشته شده و لی وظیفه کارگردانی را انجام می‌دهد. این درحالی است که جاستین لین قرار بود جایگزین نانس شود. تداخل زمانی تولید دو قسمت نهم و دهم مجموعه اکشن «سریع و آتش»، همکاری مربای فضایی ۲ و لین را ناممکن کرد. جیمز سال ۲۰۱۴ در گفت‌وگویی اعلام کرد: «همیشه طرفدار مربای فضایی بودم. از نوجوانی این فیلم یکی از کارهای مورد علاقه‌ام بوده است. همیشه دوست داشتم اگر قسمت‌های بعدی فیلم تولید می‌شود، من هم در آن نقشی داشته باشم.»

مدیران برادران وارنر انتظار فروش بسیار بالایی برای مربای فضایی ۲ داشتند و فروش جهانی ۲۰۰ میلیون دلاری آن (۵۸ میلیون در آمریکای شمالی و ۱۴۲ میلیون دلار در بقیه کشورهای دنیا)، توانست این انتظارها را برآورده کند.

این در حالی است که تحلیلگران سینمایی عقیده دارند همین رقم فروش هم برای فیلم بسیار زیاد بوده و تماشاگران به سازندگان آن لطف کرده‌اند! این در شرایطی است که برای تولید فیلم هزینه‌ای ۱۵۰ میلیون دلاری خرج شده است. نظر عموم منتقدان به فیلم منفی بوده و نمی‌توان نقد مثبتی برایش پیدا کرد. منتقدان در کنار ضعیف دانستن داستان فیلم‌نامه، به بازی بسیار بد لیرون جیمز هم اشاره کرده‌اند.

برادران وارنر موافقت خود برای تولید سومین قسمت مربای فضایی را اعلام کرده و مالکوم دی لی صحبت از حضور دواین جانسن در آن می‌کند. لی که ظاهرا قرار است سومین قسمت را هم کارگردانی کند، می‌خواهد داستان فیلم را از دنیای ورزش بسکتبال به ورزش کشتی ببرد و یک مسابقه بزرگ کشتی بین قهرمانان کارتنوی و زنده ماجرا با شخصیت‌های منفی داستان به راه بپندازد. او می‌گوید: «راک گزینه بسیار خوب و مناسبی است و قسمت سوم می‌تواند بسیار متفاوت و جالب باشد.» ❗



جیمز و لگاریز با گذر یک مسابقه همچنان انگیزه ورزشی

«مربای فضایی ۲» موفقیت قسمت اول را تکرار نکرد

دلزدگی از شیرینی زیاد مربا!

❗ شاید اگر دومین قسمت «مربای فضایی» خیلی زودتر از اینها تولید و اکران عمومی می‌شد، می‌توانست با استقبال بیشتر تماشاگران سینما روبه‌رو شود. یک فاصله و وقفه زمانی ۲۵ ساله بین دو قسمت اول و دوم، چیزی نیست که به این سادگی بتوان از آن گذر کرد. با این حال بسیاری عقیده دارند اگر قسمت دوم این اکشن فانتزی علمی- تخیلی (با این داستان شل و وارفته‌ای که دارد) زودتر از اینها هم ساخته می‌شد، وضعیتش بهتر از این را تجربه نمی‌کرد! به باور اهل فن، داستان بی‌مایه قسمت دوم جایی برای همراهی و همدردی تماشاچی به جانی‌گذار. «مربای فضایی: میراثی تازه»

محصول زنده/ کارتنوی جدید کمپانی برادران وارنر است که همزمان با اکران عمومی، از طریق شبکه‌اچ بی او مکس هم پخش اینترنتی داشت. فیلم که ادای کمدی بودن هم دارد، توسط مالکوم دی لی کارگردانی شده‌است.

لیرون جیمز بسکتبالیست معروف دنیای ورزش، در فیلم در نقش خودش ظاهر شده است. او برای پسر کوچکش پدر خوبی نیست زیرا به جای توجه کردن به علائق او، قصد دارد پسرک را تبدیل به قهرمان دنیای بسکتبال کند. یک هوش مصنوعی یاغی (دان چیدل) با ربودن پسرک و حبس او در دنیای مجازی کامپیوتری، جیمز را مجبور به انجام مسابقه‌ای بزرگ می‌کند. جیمز با همکاری